

Lipšic a Kolíková ju nechcú, dekani právnických fakúlt reformu trestnej politiky naopak vítajú	2
Online, nocomment.sk, 28. 12. 2022, 12:31	
Odborník na netopiere: Vise nie dole hlavou ich nevyčerpá, vydržia tak celú zimu	3
Online, dennikn.sk, 28. 12. 2022, 14:39	
Košická zoologická i botanická záhrada sú otvorené aj v zime	7
Online, kosiceonline.sk, 29. 12. 2022, 5:55	

Lipšic a Kolíková ju nechcú, dekani právnických fakúlt reformu trestnej politiky naopak vítajú [↗](#)

📅 28. 12. 2022, 12:31, Zdroj: [nocomment.sk](#) [↗](#), Autor: Peter Dedák, Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Dosah: 4 217 GRP: 0,09 OTS: 0,00 AVE: 439 Eur

Dekani konštatujú, že slovenská trestná politika je v súčasnosti deformovaná neprimerane vysokými trestnými sadzbami, ktoré sa pri niektorých skutkových podstatách vymykajú európskym zvyklostiam.

Špeciálny prokurátor Daniel Lipšic počas rozhovoru pre spravodajskú agentúru SITA. Pezinok, 14. december 2021. Foto: SITA/Jana Birošová

Zdieľať

Facebook Telegram WhatsApp Twitter LinkedIn E-mail

Právnické fakulty vysokých škôl na Slovensku vítajú predstavené východiská plánovanej reformy trestnej politiky zameranej prednostne na restoratívnu justíciu, ktorá reflektuje Programové vyhlásenie vlády na roky 2021 –2024. Jej cieľom je posilniť garancie dodržiavania základných práv a priblížiť sa európskym štandardom trestného práva.

Súčasne podľa riaditeľa Ústavu práva informačných technológií a práva duševného vlastníctva Jozefa Andraška dekani Právnických fakúlt poukazujú na potrebu širšieho uplatňovania prvkov restoratívnej justície, individualizácie a humanizácie trestov, ako aj resocializácie páchatel'ov. „Sme presvedčení o tom, že pripravovaná legislatíva môže byť dobrou šancou na posun slovenského trestného práva viac k smerom k osvedčeným princípom európskej právnej tradície,“ uviedli dekani v tlačovej správe.

Plánované reformy podporil dekan Právnickej fakulty Univerzity Komenského (UK) v Bratislave Eduard Burda, dekan Právnickej fakulty Miroslav Štrkolec z Univerzity Pavla Jozefa Šafárika (**UPJŠ**) v Košiciach, dekan Právnickej fakulty Michal Turošík z Univerzity Mateja Bela (UMB) v Banskej Bystrici a dekanka Fakulty práva Paneurópskej vysokej školy Katarína Šmigová.

Dekani konštatujú, že slovenská trestná politika je v súčasnosti deformovaná neprimerane vysokými trestnými sadzbami. Tie sa pri niektorých skutkových podstatách vymykajú európskym zvyklostiam.

„Súčasne poukazujeme na priestor pre lepšie využívanie potenciálu alternatívnych trestov a lepšej práce v oblasti probácie a mediácie. S rovnakou naliehavosťou poukazujeme aj na potrebu pokračovania v ďalšej humanizácii podmienok výkonu trestu odňatia slobody a výkonu väzby,“ tvrdia dekani Právnických fakúlt vysokých škôl.

Dekani taktiež požadujú, aby sa zásadné zmeny v trestnej politike prijímali na základe čo najširšieho odborného konsenzu. A tiež pri rešpektovaní pravidiel riadneho legislatívneho procesu.

K podpore sa taktiež pridali i vedúci katedry trestného práva, kriminológie a kriminalistiky Právnickej fakulty UK Jozef Čentéš. Ďalej vedúci katedry trestného práva Právnickej fakulty **UPJŠ** Sergej Romža. Rovnako vedúci katedry trestného práva, kriminalistiky, kriminológie a forenzných disciplín Právnickej fakulty UMB Jaroslav Klátik. A tiež vedúca katedry trestného práva a kriminológie Právnickej fakulty Trnavskej Univerzity Eva Szabová.

Zdroj: SITA

Autor: Peter Dedák

Odborník na netopiere: Visenie dole hlavou ich nevyčerpá, vydržia tak celú zimu [✉](#)

☑ 28. 12. 2022, 14:39, Zdroj: [dennikn.sk](#) [✉](#), Vydavateľ: N Press, s.r.o., Autor: Karol Sudor, Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Dosah: 270 961 GRP: 6,02 OTS: 0,06 AVE: 2027 Eur

Vedia oddialiť pôrod, rodia proti gravitácii a dožijú sa aj 40 rokov. Netopiere kričia tak hlasno, že keby to nebol ultrazvuk, poškodili by nám sluch, tvrdí výskumník netopierov Marcel Uhrin.

MARCEL UHRIN (1966) patrí k našim uznávaným zoológom a ekológom. Dlhodobu sa venuje výskumu netopierov, za ktorými precestoval väčšinu krajín Ázie, Európy a Afriky.

Čo vás priviedlo k záujmu o lietajúce „myši“ spávajúce dole hlavou, teda netopiere?

Bola to náhoda. K prírode som mal blízko od detstva, študoval som biológiu. Keď som si po vysokej škole v roku 1990 hľadal prácu, poslal som až 120 žiadostí o prijatie do zamestnania. Neprišla jediná odpoveď. Vlastne prišla – po štyroch rokoch sa ma jedna firma vážne spýtala, či ešte stále mám záujem. Nemal som.

No ešte v roku 1990 mi vtedajší riaditeľ Chránenej krajiny Muránska planina pošepol, že je voľné miesto v chránenej krajine oblasti Slovenský kras. Dnes sú obidve tieto územia národnými parkami. Nastúpil som teda ako zoológ tam, kam chodievalo a dodnes chodievalo množstvo výskumníkov od nás aj zo zahraničia.

A keďže ide o územie bohaté na jaskyne, k netopierom už bolo blízko.

Presne tak. Raz som tam sprevádzal dvoch významných zoológov a práve oni medzi rečou spomenuli, že na Slovensku sa nik nevenuje výskumu netopierov. Už v ten večer som v knižnici začal študovať príslušnú literatúru. Ostalo mi to dodnes, popri netopieroch sa však venujem aj obojživelníkom či vtákom.

Ostaneme len pri netopieroch. Je to síce cicavec, ale žiadna myš, keďže nejde o hlodavca.

Výnimočná pri netopierovi je práve kombinácia toho, že ide o cicavca, ktorý vie zároveň aktívne lietať. Tu spomeniem aj poletušku slovenskú, čo je hlodavec schopný plachtiť vďaka kožnej riase medzi končatinami. Žije v sibírskejších lesoch a vie sa spustiť zo stromu na strom ako rogal. Nelieta teda, iba plachť.

Netopier však má evolučne kompletne prebudované predné končatiny na krídlo, teda akoby naše ruky. Medzi prstami je kožovitá blana, pričom rameno a predlaktie má skrátene a blízko tela. Zjednodušene povedané – lieta dľaňami.

Na všetky ostatné činnosti mu teda ostali len zadné nohy?

Áno. Práve to spôsobilo, že keď je v pokojovom režime, musí [lock]za ne visieť dole hlavou. Inú možnosť uloženia sa vlastne nemá. Preto sa pri netopieroch musela preorganizovať celá vnútorná sústava, všetky orgány. Koniec koncov, samica rodí mláďa proti gravitácii.

Keď sa človek zavesí na hrazdu – a je jedno, či hore alebo dole hlavou -, nejaký čas síce vydrží visieť, ale nakoniec spadne. Prečo to netopier vydrží dlhodobo?

Človek musí do vistenia vkladať energiu. Netopier má kostičky v zadných nohách usporiadané do akéhosi mechanického zámku. Vďaka tomu dokáže visieť celý deň a v zimovisku aj celú zimu bez vynaloženia energie. Nijako ho to nevyčerpáva. A vďaka úpravám v rytmike srdca a krvnom obehu sa mu pri tom ani nenavali krv do hlavy.

Foto – Marcel Uhrin

Netopier sa v priestore orientuje echolokáciou, teda ultrazvukom. Ako to funguje?

Existujú dva typy netopierov. Jeden kričí ústami, druhý má na to špeciálne výrastky na nose a zvuk vydáva cez nozdry. To zakričanie trvá len milisekundy, pričom tento zvuk sa následne netopierovi odrazí od prekážky. A práve podľa toho sa orientuje v krajine.

Netopier takto lokalizuje aj korisť. Je to fascinujúce, ak vezmeme do úvahy, že často ide o hmyz o veľkosti komára, prípadne aj menší. Predstavte si to – netopier na milisekundu zakričí, zvuk sa mu odrazí a on presne vie, či je pred ním pevná prekážka alebo lietajúca korisť. Potom ju chytí buď priamo do úst, alebo do chvostovej blany, kde si ju „upraví“ a následne zožerie.

Niektoré netopiere, hoci nejde o veľa druhov, sa živia aj rybami. Na zadných končatinách majú pazúriky v tvare háčikov, ktoré spustia pod hladinu vo chvíli, keď ultrazvukom lokalizujú práve rybu. Potom s ňou vzlietnu, posunú si ju do úst a skonzumujú. A existujú aj netopiere, ktoré konzumujú malé vtáky alebo žaby.

Má ultrazvukový výkrik vysoké decibely?

Veľmi vysoké. My ich nepočujeme, lebo sú vyššie ako 16 či 20 kHz, ale keby boli v našom frekvenčnom pásme a počuli by sme ich, mohli by nám poškodiť sluch.

Netopier ich však počuje. Prečo neohluchne?

Má na to špeciálne mechanizmy v ušiach. Milisekundy pred výkrikom zabezpečia špeciálne svaly v strednom uchu zníženie citlivosti sluchu. Netopier v podstate zablokuje svoj sluch práve preto, aby neohluchol. Je to mimoriadny úkaz, lebo sa to deje v rýchlych intervaloch – milisekunda výkrik, niekoľko milisekúnd prestávka, počas ktorej sa sluch odblokuje, opäť výkrik a tak ďalej. Odrazený zvuk teda počuje, svoj výkrik nie.

Väčšie netopiere, ktoré lovia napríklad nočné motýle, majú výkriky dlhšie a s nižšou frekvenciou, kým menšie netopiere, loviace napríklad maličké komáre, využívajú výkriky kratšie a s vyššou frekvenciou.

Prečo vlastne potrebujú echolokáciu, keď majú oči?

Všetky netopiere síce vidia, ale nie je to ich rozhodujúci zmysel. Stal sa ním sluch. Zrakom sa orientujú skôr v sociálnych interakciách, teda pri mláďatách, samiciach, v úkrytoch a podobne. To platí pre menšie druhy netopierov.

Existujú však aj takzvané kalone, ktoré sa živia prevažne rastlinnou potravou v trópoch, napríklad banánmi, citrusovými plodmi a podobne. Moderné výskumy hovoria, že postupne prišli o schopnosť echolokácie, ale zato majú veľmi veľké oči. Po anglicky sa im hovorí aj lietajúce líšky a po nemecky zase lietajúce psy.

Koľko druhov netopierov poznáme?

Dnes už asi 1200 druhov. A prevažná väčšina z nich sa orientuje echolokáciou.

Je pravdou alebo mýtom, že sa ľuďom zvyknú zamotať do vlasov?

Je to jeden z najčastejších mýtov. Pri jemnosti echolokácie je absolútne vylúčené, aby narazili do hlavy človeka a zamotali sa vo vlasoch. Nestane sa to ani v jaskyni, ani v lese, ani nikde. Maximum, čo sa môže stať, je to, že ak vojdete do jaskyne, kde sú ich tisícky, tak v trme-vrme o vás zavadia krídлом.

Celá povera vznikla len z ich tajomnosti, keďže ide o nočné lietajúce zvieratá. Pre stredovekého človeka museli byť záhadou. Tak o nich vznikli aj mýty previazané s upírmi, respektíve mýty, že pribitím mŕtveho netopiera na bránu možno niekoho zakliať a podobne.

Ako žijú v našom, teda v miernom pásme? Vždy v kolóniách?

Áno, pričom malé kolónie majú – povedzme – 10 až 20 kusov, ale najväčšie aj milióny kusov. Napríklad tadarida guánová žije v kolóniách, kde je aj päť až desať miliónov kusov v jedinej jaskyni. Vyskytuje sa napríklad v niektorých častiach juhu USA.

V podkroví kostola v Revúckej vrchovine sa vraj zhromažďuje až päťtisíc jedincov.

To je lokalita, ktorú sme objavili už dávnejšie, konkrétne ide o kostol v Ratkovej. Sídli tam zmiešaná kolónia netopiera veľkého a ostrouchého. Ide o najväčšiu reprodukčnú kolóniu týchto druhov v podkroví v strednej Európe, lebo keď tam každá samica porodí jedno mláďa, spolu ich môže byť až desaťtisíc.

V priebehu sezóny sú totiž samice a samce oddelené, funguje tam akási segregácia pohlaví. Samice vtedy žijú v kolóniách, pričom obývajú dutiny stromov alebo ľudské stavby, ako spomínané podkrovie kostola. Starajú sa tam o mláďatá, ktoré sa im rodia od mája do augusta. Dojčia ich mliekom, a kým nie sú osrstené a nedokážu samostatne lietať, samica s nimi lieta von tak, že sa prichytia o jej telo.

Keď už sú mladé netopiere schopné letu, kolónie sa rozpadávajú. To sa deje koncom leta. A neskôr, na jeseň, sa dospelé samice vracajú do predošlých úkrytov – obvykle nimi bývajú vchody do jaskýň, baní a podobne. Majú voči nim silnú sociálnu vernosť. Zgrupuje sa ich tam veľké množstvo, lebo tam prilietajú aj dovtedy oddelené samce.

Niektoré druhy to však majú inak – samec čaká v dutine stromu, odkiaľ vydáva „reklamné“ výkriky, aby prilákal samice. Je to podobné jelenej ruji.

Čiže prichádza čas párenia.

Áno. Pária sa klasicky ako všetky cicavce, samce majú penis, samičky vagínu. Zavesia sa vedľa seba dole hlavou na nejaký výbežok a pritúlia sa. Sú totiž veľmi ohybné a obratné. Potom už prichádza zima, a tak zalezú do zimovísk. Nimi sú priamo jaskyne, bane či pivnice. Tam zimu prespia. Keď sa na jar preberú, začne dochádzať k pôrodom.

Počkať – pária sa na jeseň a rodia až na jar?

Presne tak. Majú totiž niekoľko mechanizmov, ako dokážu pôrody oddialiť. Napríklad sa spermie v tele samice inaktivujú, aby sa na jar opäť „prebrali“. Ďalším spôsobom je utajená gravidita, čiže vajíčko sa hneď nezahniezdi v stene maternice, ale istý čas čaká. Alebo sa dočasne pozastaví takzvané ryhovanie oplodneného vajíčka.

Vďaka tomu sa mláďatá rodia až na jar, keď majú netopiere opäť dostatok potravy. Už som spomínal, že sa narodí v protismere gravitácie, keďže samička počas pôrodu visí, takže mláďatá následne zlezú po tele matky k bradavkám a začnú piť mlieko. Matky si ich pridržiavajú krídlami, aby nespadli.

Koľko mláďat majú?

Obvykle len jedno ročne, veľmi výnimočne aj dve.

O mladé sa starajú iba samice?

Áno, je to tak. Samce sa na starostlivosti nijako nepodieľajú, v čase pôrodu už sú preč.

Marcel Uhrin v Albánsku v roku 2020. Foto – archív M. U.

Keď sedávam za súmraku pred domom, vídavam okolo lietajúcich niekoľko netopierov. Znamená to, že žijú niekde blízko?

Jednoznačne. Čas súmraku je aj najlepší čas na sledovanie ich aktivity. Celý deň sú totiž v úkryte – v stromoch, na povalách domov a podobne. Najmä počas horúceho leta sa dehydrujú, takže podvečer sa potrebujú ísť niekam napiť. Vtedy sú relatívne nápadné.

V noci už lovia. Najaktívnejšie sú v prvej polovici noci, neskôr už menej, vracajú sa do úkrytov. Ak však chytili málo potravy, časť jedincov sa ešte môže vrátiť. Keď majú samice mladé, ktoré ešte nevedia lietať, aktivita lovu prebieha rýchlo a krátko, lebo si vzhľadom na dojčenie nemôžu dovoliť odletieť na dlhší čas.

Koľko kilometrov nalietajú?

Zistili sme, že napríklad raniak obrovský preletí za jednu noc aj 150 kilometrov tam a späť do úkrytu. Ide teda o relatívne veľké vzdialenosti. Migrujúce druhy, napríklad večernica parková, zvládnu počas sťahovania aj tritisíc kilometrov.

Dožívajú sa vysokého veku?

Vzhľadom na svoju veľkosť sa dožívajú priam výnimočného veku. Väčšina netopierov má len veľkosť drozda. Ale kým myš sa dožije, povedzme, štyri až päť rokov a piskor ledva jednu sezónu, netopier žije desiatky rokov. Rekordy sú 45 až 50 rokov.

Foto – Marcel Uhrin

Netopierov je zjavne dosť. Prečo sú chránené? Neohrozujú ich ani poľovníci, ani návštevníci jaskýň či lesov.

Je to komplexnejšia problematika – u nás sa síce netopiere nejedia, ale v Indonézii a Oceánii sa kalone lovia pomerne intenzívne. A netopiere sa jedia aj v Číne. Koniec koncov z jedného z tamojších mokrých trhov sa rozšíril covid-19. V niektorých krajinách sa netopiere využívajú aj ako súčasť ich tradičných medicín. Toto je jedno z ohrození populácií.

Problémom je aj to, že kalone v trópech nalietajú na plody kultúrnych rastlín ako citrusy a banány. Tamojší farmári ich preto nenávidia a snažia sa ich likvidovať. Napríklad vydymovaním z jaskýň. Farmári totiž neraz nevedia, že mnohé z netopierov môžu byť aj opeľovačmi množstva kultúrnych rastlín.

Intenzifikácia poľnohospodárstva a pesticídy zase spôsobili, že v Európe úplne vymizli populácie niektorých druhov netopierov. Napríklad u nás ešte bežný druh podkovár malý v Nemecku vyhynul. Teraz tam robia množstvo opatrení vrátane umelých zimovísk, aby sa znovu objavil.

Obrovské množstvo netopierov tiež zahynie na cestách, napríklad na diaľniciach. Ukázali to až detailné výskumy posledných rokov. No a obrovským nebezpečenstvom pre ne sú veterné elektrárne. Zelená energia, ku ktorej sa inak správne utiekame, má teda aj negatíva. Napríklad známe veterné parky v Rakúsku ročne zabijú tisíce vtákov a netopierov.

Netopiere sú pritom pre človeka mimoriadne užitočné. Keby nežrali komáre, nechcem vidieť, aká situácia s nimi by v lete bývala v Bratislave. Samozrejme, vtipkujem.

Netopiere teda žijú aj vo veľkých mestách?

Jasné. Mestským, urbánnym netopierom sa teraz v rámci výskumu venujeme viac, konkrétne v Košiciach fenoménu takzvaných invázií. Poviem konkrétny príklad – raz jedna rodina odcestovala na neskorú letnú dovolenku a nechala na oknách bytu otvorené vetračky. Po

návrate ma privolali a už som len pozeral, čo tam s ich bielym vlasovým kobercom vďaka trusu narobili netopiere. Len z toho bytu som ich vytiahol takmer 400. Najviac sa ich ukrylo v koľajničkách vertikálnych žalúzií.

Ochutnali ste niekedy netopiera?

Nie. Síce som za netopiermi precestoval „celý svet“ s výnimkou Ameriky, ale na trhu som na ne nikdy nenarazil. Keby mi ich niekto ponúkol, asi by som ich ochutnal, lebo otázka nechutnosti či delikatesy je len vecou konvencie a som celkom zvedavý človek. Inak som ich skúmal v Saudskej Arábii, Izraeli, Libanone, Sýrii, Iráne, Ománe, Spojených arabských emirátoch, Číne, na celom Balkáne, v celej Európe a tiež v Líbyi, Namíbii, Mauretánii a ďalších afrických krajinách.

Čo na nich skúmate?

Často mapujeme miestne druhy, teda ich ekológiu a biológiu, lebo sa o tom vie málo alebo sa nevie vôbec nič. Takto sme objavili viac nových druhov netopierov. Nahrávame aj ich echolokácie, analyzujeme ich, skúmame potravu a podobne.

Už ste spomenuli súvis konzumácie netopiera s rozšírením pandémie korony z čínskeho trhu.

Jedno je isté – pandémia zabezpečila taký prísun peňazí do vedy a výskumu vo svete ako asi nič iné. Covidová veda doslova explodovala. Dlhodobu sa vedelo, že koronavírusy sú bežnou vírusovou faunou niektorých druhov netopierov nielen v Číne. Sú typické pre podkôvare, ale nemajú pri nich žiadnu patogenitu.

Epidémia akcelerovala výskum a ukázalo sa, že tieto vírusy dokážu veľmi rýchlo mutovať. A práve mutácie umožnia preskočenie vírusu na iného nositeľa a zvyšovanie ich patogenity. Začiatkom tohto roka v Science vyšiel súhrnný článok, ktorý spätne lokalizoval dokonca aj konkrétne kliečky na mokrom trhu vo Wuhane, teda miesta, kde sa pandémia začala.

Ukázalo sa, že prenos vírusu nebol z netopiera priamo na človeka, ale z netopiera na iné zvieratá, respektíve cicavce, konkrétne na pásovce a menšie šelmy, kde vírus mutoval, a až ich konzumáciou preskočil na človeka. Taká je v súčasnosti veľmi zjednodušená predstava o tomto fenoméne.

MARCEL UHRIN (1966)

Vyrastal v Smolníckej Hute a Revúcej, vyštudoval biológiu na Prírodovedeckej fakulte **UPJŠ** v Košiciach, doktorom sa stal na Fakulte ekológie a environmentalistiky TU vo Zvolene, patrí k našim uznávaným zoológom a ekológom. Pätnásť rokov sa venoval ochrane prírody, bol riaditeľom Národného parku Muránska planina, dnes je docentom v Ústave biologických a ekologických vied PF **UPJŠ**. Dlhodobu sa venuje téme netopierov. Na konte má pracovné pobyty v desiatkach národných parkov od Európy cez Áziu až po Afriku. Žije v Muránskej Dlhej Lúke.

Foto – Marcel Uhrin

Autor: Karol Sudor

Košická zoologická i botanická záhrada sú otvorené aj v zime ☑

📅 29. 12. 2022, 5:55, Zdroj: kosiceonline.sk ☑, Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Dosah: 4 630 GRP: 0,10 OTS: 0,00 AVE: 457 Eur

Košice Spravodajstvo

Návštevníci však niektoré zvieratá nevidia.

Napriek tomu, že máme zimu, otvorené sú nielen kultúrne zariadenia v interiéri, ale napríklad aj zoologická záhrada v Košiciach, kam ľudia zväčša zavítajú v lete. ZOO je až do marca otvorená od 9.00 do 16.00 hod. Až do Troch kráľov môžu návštevníci zavítať do tzv. Vianočnej ZOO, kedy je areál vysvietený vo sviatočnom vianočnom duchu. Návštevníkov tak chcú potešiť aj počas energetickej krízy avšak v obmedzenom rozsahu.

„To znamená, že pôjdeme len na symbolické letkové osvetlenie, ale nič to nemení na tom, že by sme radi tú trasu nasvietili až po novú voliéru supov, ktorú sme otvorili pred niekoľkými týždňami, pretože už v nej máme štyri veľké supy bieločelé, ktoré sa voliéru už naučili využívať. Návštevníci budú môcť vidieť opice, budú sa môcť dostať do exotária. Keď sa nám podarí niektoré dni počas sviatkov, skúsime otvoriť aspoň na pár hodín Dom na Mojmirovej ulici v meste. Dúfame, že sa ľudia k nám dostanú,“ uviedol riaditeľ ZOO Erich Kočner.

Jediný zatvorený je Dinopark, a to až do apríla. Niektoré zvieratá je však potrebné zazimovať, preto sa môže stať, že ich nevidíte.

„Antilopy a zebry – to je hlavná vec, ktorá je zatvorená. Pštrosy africké môžu návštevníci sledovať cez sklo v ubikácii. Levica, tá má požeňnaný vek, takže tá chodí už veľmi málo do výbehu, keď je sneh, doslova sa jej nechce. Ale na druhej strane, čínske leopardy, pre ktoré zimná nálada je u nich aj v domovine bežná, tak tie sú vo výbehu aj teraz. Akcia Kŕmenie tuleňov prebieha aj v zimnom období, každý deň o 11.00 a o 14.00 – tulene v takom obmedzenom režime cvičia,“ doplnil Kočner.

Každý deň je otvorený aj ZOO shop, v prevádzke sú automaty, okrem pondelka a utorka aj bufet Himaláje a reštaurácia je k dispozícii nonstop.

Návštevníci nevidia niektoré zvieratá / TELEVÍZIA KOŠICE

Otvorená je v zime aj košická botanická záhrada, a to od 9.00 do 15.00 hod.

„Botanická záhrada **UPJŠ** teraz v decembri otvorila návštevnícke centrum, takže sa veľmi tešíme. Naše služby budeme ponúkať všetkým záujemcom celé vianočné sviatky. Počas tejto návštevy botanickej záhrady môžu vidieť predovšetkým zaujímavé plody, ktoré teraz dozrievajú v skleníkoch. Napr. plod kakaovníka, plody papáje, malé ružové asi 15 centimetrové banány, rôzne druhy citrónovníkov, aj také menej známe ako oranžovník, kumkvát a pod.,“ vysvetlil riaditeľ Pavol Mártonfi.

Pre návštevníkov sú k dispozícii okrem interiéru aj ďalšie priestory.

„Máme otvorené všetky priestory, vyslovene počas sviatkov bude zatvorená kaviareň, ale ľudia sa môžu občerstviť v nápojových a pochutinových automatoch. Môžu sa prejsť aj v lesoparku, ktorý ale vyžaduje možno trochu krajšie počasie ako dážď alebo silnú fujavicu,“ dodal riaditeľ.

Zoologická záhrada v Spišskej Novej Vsi je, naopak, až do konca marca pre verejnosť zatvorená, od 2. januára je však otvorený pavilón Aquaterra, a to každý deň okrem pondelka od 9.00 do 16.00 hod. V pavilóne Aquaterra môžu návštevníci vidieť rôzne druhy plazov,orské a sladkovodné akvária, ale aj kajmana, surikaty, či opice.

Zatvorená je aj Detská historická železnica v metropole východu, ktorá s jздami začne v marci a ďalšiu sezónu otvorí v apríli.

Autor: RÁDIO KOŠICE

Autor: Autor: RÁDIO KOŠICE